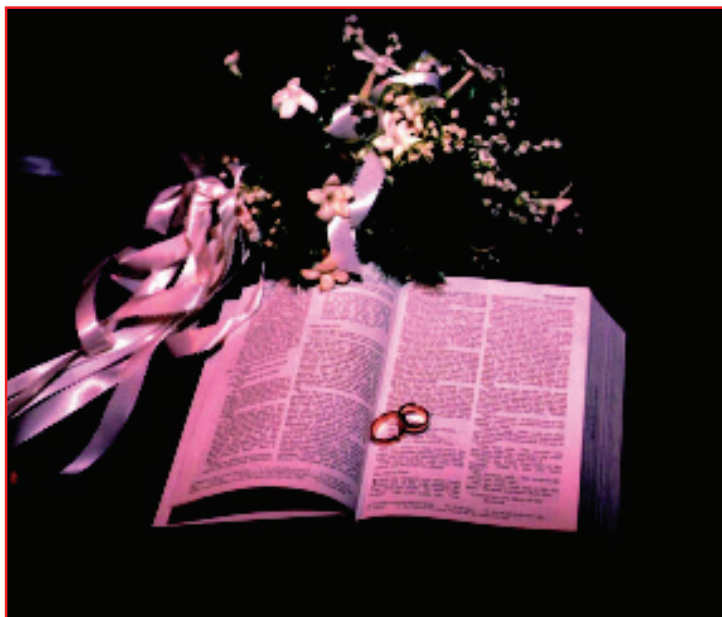

Familia creștină (3)

AUREL MOLDOVANU

Președintele Comunității Regionale
Penticostale Cluj

Recăsătorirea

Singura instituție apărută pe planeta Pământ înainte de căderea omului în păcat a fost familia. După ce am prezentat ce spune Biblia despre căsătorie și divorț, care, din nefericire, nu mai este doar o problemă a celor din afara bisericii, în ultima parte a acestui articol vom vedea în ce condiții este permisă recăsătorirea.

Recăsătorirea este termenul care se folosește în mod curent cu referire la persoanele care s-au căsătorit cel puțin pentru a doua oară. Indiferent de motivul pentru care persoanele respective au rămas singure (moartea partenerului, divorț) dacă recurg la o altă căsătorie se spune că s-au recăsătorit.

Există autori care spun că folosirea acestui termen este incorectă, deoarece atunci când o persoană a rămas singură fie prin moartea partenerului fie prin divorț ea este o persoană liberă, adică dezlegată de căsătoria anterioară. Și pentru că este liberă, adică la fel ca una care n-a fost căsătorită niciodată, ea pur și simplu se căsătorește.

Un asemenea mod de abordare ne obligă să acordăm suficientă atenție termenului

„liber”. Ce înseamnă aceasta din perspectiva Bibliei.

Nu există nicio îndoială că moartea unuia dintre partenerii de căsătorie, pune capăt relației de căsătorie în care cei doi au conviețuit până în momentul acela. S-a desfășurat o legătură, iar partenerul care a rămas este numit de către Biblie o persoană liberă. Inclusiv liberă să se recăsătorească. 1 Corinteni 7:39: „O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul; dar dacă îi moare bărbatul este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul”.

Dar oare ce se întâmplă cu situațiile în care o persoană rămâne singură din alte motive și nu din cauza decesului tovarășului de viață ?

Atunci când Domnul Isus vorbește despre divorț în Matei

5:32; 19:9, Luca 16:18, El pune în discuție și problema recăsătoririi: Luca 16:18: „Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei preacurvește”.

A lăsa nevasta are de-a face cu divorțul iar a lua pe alta de nevastă are de-a face cu recăsătorirea. Din afirmația Domnului Isus, reiese foarte clar că cel care divorțează nu este automat liber să se recăsătorească. Dacă o face, este vinovat de păcatul preacurvei pentru că Dumnezeu îl consideră legat de prima lui soție. Numai că în Matei 5:32, și Matei 19:9 s-ar părea că Domnul Isus introduce o situație în care divorțul produce o dezlegare și în ochii lui Dumnezeu, dezlegare care ar permite și recăsătorirea. Matei 19:9: „Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie și ia pe alta de nevastă preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lasată de bărbat, preacurvește”.

Niciun succes în viața publică nu poate compensa eșecul de acasă.

Benjamin Disraeli

Interpretarea pe care foarte mulți o dau acestui pasaj este aceea că adulterul unuia dintre parteneri îl dezleagă pe celălalt de legătura căsătoriei și îi permit recăsătorirea. Cel care a fost vinovatul din cauza căruia s-a desfăcut căsătoria, pentru că a păcătuit, n-ar fi liber să se recăsătorească. Dacă se întâmplă acest lucru, atât persoana respectivă cât și cea care ar lua-o ca divorțată, s-ar face vinovate de adulter. Întrebarea logică care se pune în fața unei asemenea argumentări este: cum poate un divorț să-l elibereze doar pe unul de căsătoria anterioară permițându-i să se recăsătorească, iar pe celălalt să-l țină încă legat de acea căsătorie? Ceea ce este clar în pasajele care redau cuvintele Domnului Isus despre divorț și recăsătorire este faptul că El nu abordează toate detaliile acestui subiect.

Chiar dacă se pare că Domnul Isus introduce o excepție care permite părții nevinovate să fie dezlegată de căsătoria în care partenerul nu i-a fost fidel, nu spune ce se întâmplă cu cel vinovat. Dacă mergem dincolo de cuvintele Domnului Isus nu facem altceva decât să speculăm.

Un alt pasaj biblic care s-ar părea că vorbește despre recăsătorire este în 1 Corinteni 7:12-15 în care apostolul Pavel pune în discuție situația în care unul dintre parteneri este credincios iar celălalt nu este credincios. În cazul în care cel necredincios nu mai vrea să trăiască cu cel credincios, cel credincios este sfătuit de apostolul Pavel să accepte despărțirea. Când lucrul acesta se întâmplă, cel credincios este liber. Unii au interpretat termenul acesta ca referindu-se la faptul că cel credincios, în momentul unei asemenea despărțiri este liber de toate responsabilitățile pe care le-a avut față de soțul necredincios. Inclusiv de preocuparea pentru mântuirea lui, care era o

responsabilitate importantă în perioada în care erau căsătoriți. Argumentul pe care îl aduc cei care susțin acest punct de vedere este 1 Corinteni 7:15-16: „*Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta fratele sau sora nu sunt legați; Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace. Căci ce știi tu, nevastă dacă îți vei mântui bărbatul? Sau ce știi tu bărbate, dacă îți vei mântui nevasta?*”

Pentru alții, termenul „liber” folosit de apostolul Pavel aici înseamnă mai mult decât liber de responsabilitățile față de căsătoria anterioară ci liber și să se recăsătorească. Ei spun că dacă divorțul generat de lipsa de voință a partenerului necredincios de a mai continua relația de căsătorie cu partenerul credincios, îl dezleagă de responsabilitățile căsătoriei, îi dau suficientă libertate încât să-și asume alte responsabilități într-o nouă căsătorie.

Cu rezerve suficient de mari față de un subiect așa de sensibil și controversat, în practica bisericilor noastre există un fel de acceptare a recăsătoririi în situațiile menționate mai sus (moartea unuia dintre parteneri, divorțul ca rezultat al infidelității conjugale sau al refuzului celui necredincios de a mai trăi cu cel credincios), fără a se face din asta o ceremonie publică.

Dacă am pornit la abordarea acestui subiect de la observațiile dureroase care ne arată o creștere alarmantă a numărului de divorțuri și recăsătoriri în societatea contemporană, precum și în bisericile pe care le slujim, nu putem să nu ne punem întrebarea: ce trebuie să facem? O simplă constatare nu rezolvă problema. Ca

și slujitori ai lui Dumnezeu, avem responsabilitatea de a acționa pentru a ajuta mai întâi pe credincioși și apoi pentru a influența societatea în măsura în care acest lucru este posibil, să adopte o poziție biblică față de familie. Cred că primul lucru pe care ar trebui să-l facem ca și slujitori este acela de a ne clarifica noi mai întâi standardul Biblic cu privire la căsătorie. Ne-am lăsat prea mult marcați de felul în care societatea abordează problemele de familie și avem impresia că dacă pentru lume ele sunt ceva normal, tot așa sunt și pentru Dumnezeu. Nu. Pentru Dumnezeu problemele de familie sunt legate de scăderea nivelului spiritual personal.

De asemenea ar trebuie să adoptăm o poziție biblică față de cei care fără nici un pic de rușine și perseverând în nesocotirea cuvântului lui Dumnezeu trăiesc în păcate personale care duc la ruina familiei, sau care pur și simplu cochetează cu divorțul pentru a-și croi drum spre împlinirea poftelor cărnii. Atitudinea aceasta trebuie luată în dragoste pentru ca finalul acestui proces să ducă la recuperarea spirituală și maritală a celor care sunt în această situație. Așa s-a întâmplat cu cel care în biserică din Corint trăia în păcate care nu se întâlneau nici la cei din lume și care după ce a fost “disciplinat” de către biserică a intrat în procesul pocăinței. Lucrul acesta l-a determinat pe apostolul Pavel să-i sfătuiască pe responsabili spirituali din Corint să-l repri-mească în comunitatea fraților.

Un alt lucru foarte important este acela de a crea o deschidere a slujitorilor către membrii bisericii în așa fel încât aceștia, sim-

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

ținându-se iubiți și acceptați, să aibă curajul să-și comunice problemele de familie în faza lor incipientă pentru a putea beneficia de o asistență spirituală serioasă și de o consiliere competentă.

În vremea în care există o prăpastie uriașă căscată între generația în vârstă și cea tânără (bătrânii fiind spiritualii bisericii și tinerii fireștii bisericii și uităm că există spirituali și într-o tabără și în cealaltă, precum există și oameni firești în ambele tabere) slujitorii bisericii ar trebui să lucreze neobosiți la apropierea generațiilor pentru ca generația în vârstă, prin experiența de viață pe care o are și prin maturitatea spirituală acumulată în confruntarea cu provocările vieții, să aibă o influență benefică asupra tinerilor care poate sunt mai expuși să cedeze în fața modului liber în care lumea privește atât viața personală cât și viața de familie.

Gustă viața cu nevasta pe care o iubești, în tot timpul vieții tale deșerte pe care ți-a dat-o Dumnezeu sub soare, în această vreme trecătoare; căci aceasta îți este partea în viață, în mijlocul trudei cu care te ostenești sub soare.

Eclesiastul 9.9

Când spun lucrul acesta mă gândesc la sfatul pe care apostolul Pavel îl dă femeilor în vârstă care sunt responsabile să le învețe pe cele tinere să-și iubească bărbații și copiii.

Chiar dacă în perioada în care ne găsim, se promovează o viață liberă și cu cât mai puține responsabilități, iar așa zisele „valori tradiționale” sunt desconsiderate, biserica trebuie să rămână aproape de cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, singura normă de viață și

practică creștină. Chiar dacă numărul celor care rămân atașați de ce „a fost la început” este în scădere și cei mai mulți nu pot suferi învățătura sănătoasă căutând învățători după placul lor, noi trebuie să propovăduim cu perseverență adevărul lui Dumnezeu. Și dacă numărul celor care acordă atenție propovăduirii noastre nu este impresionant, trebuie s-o facem pentru că în felul acesta ne vom păstra pe noi curați și neîntinați de lume.

Botez nou testamental a 11 persoane în Biserica Penticostală BETESDA din Tileagd, județul Bihor, oficiat în 13 decembrie 2009 de pastorii Ioan Morar și Nicolae Gal. A predicat din Cuvântul Domnului pastorul Ioan Moldovan, vicepreședintele Cultului.